

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٢٥٠﴾

اعلامیه مطبوعاتی

ای فرزندان فاتحان! آیا شایسته می‌دانید در بند تو افاق‌نامه‌هایی باقی بمانند که دشمنان‌تان بر شما تحمیل کرده‌اند؟! (ترجمه)

(ترجمه)

رژیم یهود پیوسته مصر را به نقض پیوست نظامی توافق‌نامه‌ی کمپ دیوید متهم می‌کند و خواستار برجیده شدن زیرساخت‌های نظامی‌ای است که ارتش مصر در صحرای سینا ایجاد کرده است. این اتهامات در چارچوب تلاش‌های مستمر این رژیم برای تحمیل سلطه‌اش بر امت اسلامی و تداوم سطره بر آن صورت می‌گیرد و در حقیقت، بازتابی از نگرانی عمیق آن در برابر احتمال تغییر معادلات سیاسی در مصر است؛ چه در صورت سقوط نظام حاکم و چه در پی ناتوانی آن در مهار ارتش. از همین‌رو، این رژیم می‌کوشد پیشاپیش میدان را از هر نیروی توانمندی که در آینده ممکن است در برابرش بایستد، پاک‌سازی کند؛ مبادا روزی مردانی مخلص بر مصر حاکم شوند و قواعد بازی را تغییر دهند.

ای فرزندان کنانه، ای دژ استوار امت و سپر آن! رژیم یهود همچنان در گرداب غرور و توهم دست و پا می‌زند و می‌پندارد که مصر و مردم آن تا همیشه اسیر زنجیرهای توافق‌نامه‌های ذلت و تسلیم خواهند ماند؛ توافق‌نامه‌هایی که جز خواری و ننگ برای مسلمانان به همراه نداشته‌اند؛ در حالی که آن رژیم به توسعه‌طلبی و تجاوزات خود ادامه داده است.

جسارت‌های مکرر این رژیم، از قتل عام‌دانه‌ی سربازان مصری و توجیه آن با ادعای "اشتباه غیرعمد" تا درخواست‌های گستاخانه برای برجیدن زیرساخت‌های نظامی سینا و فشارهای بین‌المللی جهت تحمیل خواسته‌های بیشتر همگی گواه آن است که این رژیم تنها زبان زور را می‌فهمد و جز با قدرت، مهار نمی‌شود.

آری، آنچه امروز می‌گذرد رخدادی تصادفی نبوده، بلکه حلقه‌ای دیگر از زنجیره‌ی سلطه‌گری و باج‌خواهی دیرینه است؛ امتداد نقشه‌ای قدیمی که هدف آن، به زنجیر کشیدن مصر و جلوگیری از ایفای نقش طبیعی‌اش به‌عنوان نگهبان امت و مدافع سرزمین مقدس فلسطین است.

رژیم یهود، با پشتیبانی غرب، در پی آن است که مصر را اسیر توافق‌نامه‌ی ننگینی نگاه دارد که ارتش آن را زمین‌گیر کرده و صحرای سینا را از هر نیروی بازدارنده‌ای تهی‌سازد؛ نیرویی که در صورت تغییر معادلات، می‌تواند تهدیدی جدی برای این رژیم جعلی باشد.

اکنون پرسشی بنیادین اینست که: آیا مصر همچنان باید در زنجیر این توافق‌نامه‌های ظالمانه بماند؟ آیا فرزندان کنانه می‌پذیرند که سرنوشت‌شان را یک دشمن غاصب رقم بزند و بر آنان دیکته کند که در خاک خود چه کنند و چه نکنند؟ یا آن‌که در مصر، هنوز مردانی آزاد، قوی و آگاه هستند که به‌درستی دریافته‌اند دوران تسلیم سپری شده است؟ مصر یک سرزمین عادی نبوده، بلکه قلب تپنده‌ی امت، قلعه‌ی آن و سنگر استوار اسلام است.

ای فرزندان کنانه! دست‌درازی‌های رژیم یهود به مصر در خلأ روی نمی‌دهد، بلکه در چارچوب پروژه‌ای غربی طراحی شده که هدف آن، تثبیت چنگال سلطه بر منطقه و تضمین جایگاه این رژیم به‌عنوان قدرت مسلط در خاورمیانه است. اما این پروژه شوم تنها در صورتی به نتیجه خواهد رسید که امت اسلامی در خواب غفلت بماند و به پذیرش وضعیت موجود تن دهد. ولی اگر بیدار شود و اسلام را به حاکمیت بازگرداند، آنگاه این رژیم غاصب بی‌تردید از صحنه محو خواهد شد، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ!**

ای مردم کنانه! اسلام هرگز از ما نخواسته که برای دفاع از سرزمین‌مان، چشم به اجازه‌ی قدرت‌های جهانی بدوزیم. امنیت امت اسلامی را به رضایت دشمنان مشروط نکرده، بلکه به ما فرمان داده که عزیز و قدرتمند باشیم؛ به‌گونه‌ای که هیچ دشمنی جرئت تجاوز به ما را نداشته باشد و هیچ بیگانه‌ای در طمع مقدسات‌مان نباشد. اما چه اندوه‌بار است که امروز می‌بینیم رژیم یهود بر مصر گستاخی می‌کند، در حالی که ارتش آن از توانمندی‌هایی برخوردار است که می‌تواند این رژیم را از صفحه‌ی روزگار محو کند؛ اما در زنجیرهایی گرفتار آمده که جز تحمیل استعمار غرب، توجیهی برای آن نیست.

ای فرزندان ارتش کنانه، ای نگهبانان عقیده و پاسداران دیار! آیا وقت آن نرسیده که از این بندهای خفت‌بار رهایی یابید؟ آیا وقت آن نرسیده که همچون صلاح‌الدین برخیزید؟ همان که تاب دیدن بیت‌المقدس در دستان صلیبیان را نداشت، پس امت را گرد آورد و تجهیزات را فراهم ساخت، تا سرانجام آن را از چنگال‌شان آزاد کرد.

امروز، سرزمین مبارک فلسطین از شما یاری می‌طلبد و مردم غزه در برابر چشمان تان قتل‌عام می‌شوند. رژیم یهود نه تنها به کشتار بسنده نمی‌کند، بلکه در پی آن است که شما را به زانو درآورد و خوار سازد.

آیا این ذلت را خواهید پذیرفت؟ یا برای رضای الله سبحانه و تعالی خشم خواهید گرفت، خاک خفت و خواری را از دوش خواهید افکند، دست خائنان و مزدوران را کوتاه و راه عزت و پیروزی را در پیش خواهید گرفت؟

ای دلیرمردان وظیفه‌ی شما محافظت از توافق‌نامه‌های باطل و تحمیلی نیست؛ بلکه مسئولیت‌تان پاسداری از امت، دفاع از آن در برابر تجاوزات و آزادسازی سرزمین مبارک فلسطین از چنگال یهود غاصب است.

مصر تنها در صورتی به کرامت خواهد رسید که در راه الله سبحانه و تعالی جهاد کند و تنها آنگاه عزیز خواهد شد که زنجیرهای کمپ دیوید را درهم شکنند و از وابستگی به غرب آزاد شود.

ای آزادگان مصر! رژیم یهود، با وجود نمایش تکبر و غرور، امروز در ضعیف‌ترین وضعیت خود قرار دارد. ترس و اضطراب، آن را احاطه کرده، و به خوبی می‌داند که وجودش در این سرزمین بیگانه و غاصب، وابسته به تداوم ضعف و تفرقه در میان مسلمانان است. اما همین رژیم نیز می‌داند که اگر امت اسلام متحد شود و صفوفش یکی گردد، نابودی‌اش حتی خواهد بود.

پس آیا شما آغازگر این تحول نخواهید بود؟ آیا همچنان خاموش خواهید ماند، در حالی که یهود خواهان نابودی قدرت نظامی شماست؟ یا آن‌که خواهید ایستاد و فریاد "پس است!" سر خواهید داد؟

راه‌حل، در التماس و مذاکره نیست، بلکه در حرکت جدی برای بازگرداندن امت به جایگاه واقعی‌اش نهفته است؛ امت نیرومند، حاکم با اسلام و پیش‌گام در رهبری جهان با عدالت و رحمت. و این، جز با بازگرداندن خلافت راشده بر منهج نبوت ممکن نیست؛ خلافتی که صفوف مسلمانان را متحد می‌سازد و قدرت از دست رفته را به آنان بازمی‌گرداند. پس شما، سربازان این پرچم باشید؛ به یاری دین‌تان برخیزید، که اگر کوتاهی ورزیدید، تاریخ بر شما رحم نخواهد کرد.

ای اهل کنانه! این لحظه، لحظه‌ای سرنوشت‌ساز است. یا در برابر رژیم یهود می‌ایستید و عزت را به مصر بازمی‌گردانید، یا در زنجیر باقی می‌مانید و نتایج تلخ آن را خواهید چشید.

مبادا روزی فرا رسد که تاریخ، سکوت تان را ننگ بنویسد و نسل‌های بعد، بی‌تفاوتی تان را خیانت بدانند. امروز وقت آن است که تقوای الهی را زره خود سازید، صدای مظلوم را صدای خود بدانید و در راه دین، غیرت و بیداری را از کف ندهید. هر قدمی را که برمی‌دارید، بنگرید؛ آیا در حق امت است یا بر ضد آن؟ آیا در جهت نصرت دین است یا خذلان آن؟ وای بر کسی که در روز قیامت، دست خالی از نصرت دین برانگیخته شود!

اما ما به نیکی می‌دانیم که در درون شما خیر فراوانی نهفته است، شما جز به عزت رضایت نمی‌دهید و جز به پیروزی قانع نخواهید شد. روزی خواهد آمد که به این لحظه باز می‌نگرید و به خود خواهید بالید که راه حق را برگزیدید و تا رسیدن به نصرت و تمکین، در آن پای فشردید.

﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ [الحج: ۴۰]

ترجمه: و حتماً الله یاری می‌دهد کسانی را که (دین) او را یاری دهند، الله (سبحانه و تعالی) نیرومند و چیره است (و با قدرت نامحدودی که دارد یاران خود را پیروز می‌گرداند و چیزی نمی‌تواند او را درمانده کند و از تحقق وعده‌هایش جلوگیری نماید).

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایة مصر

شماره صدور: 27 / 1446

5 شوال سال 1446 ه.ق.

3 اپریل سال 2025 م.